

रविवारी ऑक्टोबर 25, 2026

विषय — मृत्यूनंतर परिवीक्षा

सोनेरी मजकूर: 1 करिथकरांस 15: 26

"शेवटचा शत्रू असल्यासारखा मृत्यूचा नाश केला पाहिजे."

उत्तरदायी अध्ययन: प्रकटीकरण 22: 1-3, 8, 9, 14

- 1 नंतर देवदूताने मला जीवनाच्या पाण्याची एक नदी दाखविली. ती नदी स्फटिकासारखी स्पष्ट होती. ती नदी देवाच्या आणि कोकऱ्यांच्या राजासनापासून उगम पावत होती.
- 2 आणि नगराच्या रस्त्यांच्या मधोमध वाहत होती. नदीच्या दोन्हीकाठांवर उगवलेली झाडे जीवनाची झाडे होती. त्यांच्यातील प्रत्येक झाड दरमहा आपले फळ देते. झाडांची पाने राष्ट्रांना आरोग्य देण्यासाठी उपयोगी पडत होती.
- 3 त्या नगरात यापुढे कसलाही शाप असणार नाही. देवाचे सेवक त्याची उपसनाकरतील.
- 8 ज्या मनुष्याने या गोष्टी ऐकल्या आणि त्यांनी पाहिल्या तो मनुष्य मी, योहान आहे. मी जेव्हा या गोष्टी ऐकल्या आणि पाहिल्या, तेव्हा या गोष्टी मला दाखवीत असलेल्या देवदूताच्या पाया पडून मी त्याची उपासना करू लागलो.
- 9 परंतु तो देवदूत मला म्हणाला, ... देवाची उपासना कर
- 14 जे आपले झगे साफ धुतात, ते धन्य! त्यांना जीवनी झाडाचे फळ खाण्याचा आणि वेशीतून नगरामध्ये जाण्याचा हक्क राहील.

धडा उपदेश

बायबल पासून

1. स्तोत्रसंहिता 139: 23, 24

- 23 परमेश्वरा, माझ्याकडे बघ आणि माझे मन जाण माझी परीक्षा घे आणि माझे विचार जाणून घे.

24 माझ्या मनात काही दुष्ट विचार आहेत का ते बघ आणि मला सनातन मार्गाचा रस्ता दाखव.

2. रोमकरांस 6: 16-18, 22, 23

- 16 खात्रीने नाही. तुम्हांला माहीत नाही काय की जेव्हा तुम्ही स्वतःला आज्ञापालना करता एखाद्याच्या स्वाधीन करता तर ज्याची आज्ञा तुम्ही पाळता त्याचे गुलाम आहात. तुम्ही पापांत चालू शकता किंवा देवाची आज्ञा पाळू शकता. पापांमुळे आध्यात्मिक मरण येते. पण देवाची आज्ञा पाळल्याने तुम्हांला नीतिमत्त्व मिळते.
- 17 पूर्वी तुम्ही पापाचे गुलाम होता. पाप तुम्हांला काबूत ठेवीत होते. पण देवाचे उपकार मानू या की, ज्या गोष्टी तुम्हांला शिकविल्या गेल्या त्या तुम्ही पूर्णपणे पाळल्या.
- 18 तुम्हांला पापांपासून मुक्त केले गेले. आणि नीतिमत्त्वाचे गुलाम करण्यात आले.
- 22 परंतु आता तुम्हांला पापापासून मुक्त करून देवाचे गुलाम केले आहे. देवाच्या सेवेसाठी तुमचे फळ तुम्हांला मिळाले आहे व त्याचा शेवटचा परिणाम म्हणजे अनंतकाळचे जीवन आहे.
- 23 कारण पापाची मजुरी मरण आहे. परंतु देवाची ख्रिस्त येशूमध्ये दिलेली मोफत देणगी म्हणजे अनंतकाळचे जीवन आहे.

3. लूक 4: 1 (से 1st ,)

- 1 येशू पवित्र आत्म्याने पूर्ण भरून यार्देन नदीहून परतला.

4. लूक 7: 11-16

- 11 नंतर असे झाले की, येशू नाईन नावाच्या गावाला गेला. त्याच्याबरोबर त्याचे शिष्य व मोठा समुदाय होता.
- 12 तो गावाच्या वेशीजवळ आला असता, एका मेलेल्या माणसाला अंत्यविधीकरीता नेले जात होते. तो त्याच्या आईचा एकुलता एक मुलगा होता. आणि ती विधवा होती. आणि गावातील बरेच लोक तिच्याबरोबर होते.
- 13 जेव्हा प्रभुने तिला पाहिले, त्याला तिची अनुकंपा वाटली व तो तीला म्हणाला, रडू नकोस.
- 14 नंतर तो पुढे तिरडीजवळ गेला व तिला स्पर्श केला. जे लोक तिरडी वाहून नेत होते, ते थांबले.
- 15 तेव्हा येशू म्हणाला, तरुणा, मी तुला सांगतो, उठ! आणि तो मृत मनुष्य उठून बसला व बोलू लागला. मग येशूने त्याला त्याच्या आईकडे दिले.
- 16 ते सर्व भयचकित झाले, त्यांनी देवाचे गौरव केले; ते म्हणाले, आमच्यामध्ये एक महान संदेशा प्रगट झाला आहे. आणि म्हणाले, देव त्याच्या लोकांना मदत करण्यास आला आहे!

5. योहान 4: 16 (से म्हणतो)

16 येशू म्हणतो...

6. योहान 5: 24, 25, 28, 29 (से 1st ;), 30

- 24 मी तुम्हांला खरे तेच सांगतो: जो माझे ऐकतो आणि ज्याने मला पाठविले त्याच्यावर विश्वास ठेवतो त्याला अनंतकालचे जीवन मिळेल. त्याला दोषी ठरविले जाणार नाही. तर त्याने मरणातून निघून जीवनात प्रवेश केला आहे.
- 25 मी तुम्हांला खरे सांगतो. अशी महत्वाची वेळ येत आहे. ती वेळ जवळजवळ आलेलीच आहे. जे लोक पापामध्ये मृत आहेत ते देवाच्या पुत्राची वाणी ऐकतील आणि देवाच्या पुत्राकडून ऐकलेल्या गोष्टी जे लोक स्वीकारतील त्यांना अनंतकाळचे जीवन मिळेल.
- 28 तुम्ही याचे आश्चर्य मानू नका. अशी वेळ येत आहे की, सर्व लोक जे मेलेले आहेत व आपल्या कबरेतून आहेत ते त्याची वाणी ऐकतील.
- 29 मग ते आपल्या कबरेतून बाहेर येतील.
- 30 मी एकटा काहीच करू शकत नाही. मला सांगितल्याप्रमाणेच मी न्याय करतो, म्हणून माझा न्याय योग्य आहे. कारण मी स्वतःच्या समाधानासाठी नाही; परंतु ज्याने मला पाठविले त्याच्या समाधानासाठी न्याय करतो.

7. योहान 17: 1-3, 6, 9, 20, 21

- 1 येशूने हे बोलणे संपविल्यावर आपले डोळे आकाशाकडे लावले आणि प्रार्थना केली: पित्या, वेळ आली आहे, पुत्राचे गौरव कर, यासाठी की, पुत्र तुझे गौरव करील.
- 2 तू त्याला जे दिले आहे त्या सर्वांना त्याने अनंतकालचे जीवन द्यावे यासाठी सर्व मनुष्यांवर तू त्याला अधिकार दिलास त्याप्रमाणे त्याने तुझे गौरव करावे.
- 3 आणि अनंतकाळचे जीवन हेच की, तू जो एकच खरा देव त्या तुला व ज्याला तू पाठविलेस त्या येशू ख्रिस्ताला त्यांनी ओळखावे.
- 6 ज्यांना तू मला या जगातून दिलेस, त्यांना मी तुला प्रगट केले. ते तुझे होते, व तू त्यांना माझ्या स्वाधीन केलेस. आणि त्यांनी तुझे वचन पाळले,
- 7 आता त्यांना माहीत आहे की, जे काही तू मला दिले आहेस ते तुझ्यापासून येते.
- 9 मी त्यांच्यासाठी प्रार्थना करतो, मी जगासाठी प्रार्थना करीत नाही. तर ज्यांना तू माझ्या स्वाधीन केलेस, त्यांच्यासाठीच कारण ते तुझे आहेत.
- 20 आणि मी फक्त त्यांच्यासाठीच विनंति करतो असे नाही, तर त्यांच्या वचनावरून जे माझ्यावर विश्वास ठेवतात त्यांच्यासाठीही विनंति करतो.

- 21 यासाठी की, त्या सर्वांनी एक व्हावे, पित्या, जसा तू माझ्यामध्ये व मी तुझ्यामध्ये तसेच त्यांनी आम्हांमध्ये असावे. यासाठी की, तू मला पाठविले असा जगाने विश्वास धरावा.

8. रोमकरांस 8: 28, 31, 38, 39

- 28 आणि आपणास माहीत आहे की, प्रत्येक गोष्टीत हेतूप्रमाणे आत्मा जे देवावर प्रेम करतात व त्याच्या संकल्पाप्रमाणे बोलाविलेले असतात त्यांच्यासह जे चांगले आहे ते करण्याचे काम करतो.
- 31 यावरून आपण काय म्हणावे? देव जर आपल्या बाजूचा आहे तर आपल्या विरुद्ध कोण?
- 38 कारण माझी खात्री आहे की, मरण किंवा जीवन, देवदूत, अधिकारी आत्मे हल्लीच्या किंवा भविष्यकाळात,
- 39 येशूचे सामर्थ्य, उंच किंवा खाली, जगात निर्माण केलेली कुठलीही गोष्ट आपणांस देवाचे प्रेम जे ख्रिस्तामध्ये आढळते त्यापासून वेगळे करू शकणार नाही.

9. प्रकटीकरण 1: 1

- 1 हेयेशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण आहे. ज्या गोष्टी लवकरच घडणे आवश्यक आहे, ते आपल्या सेवकांना दाखविण्यासाठी देवानेयेशूला हे देवापासून प्राप्त झाले ख्रिस्ताने त्याच्या देवदूताला पाठवून या सर्व गोष्टी योहानाला दाखविण्यास सांगितले.

10. प्रकटीकरण 21: 1, 3, 4, 6, 7

- 1 मग मी नवीन स्वर्ग आणि नवीन पृथ्वीपाहिली. कारण पहिले आकाश आणि पहिली पृथ्वी ही नाहीशी झाली होती. आणि कोणताही समुद्र राहिला नव्हता.
- 3 आणि स्वर्गातील सिंहासनापासून झालेली मोठी वाणी मी ऐकली. ती वाणी म्हणाली, आता माणसांच्या बरोबर देवाची वस्ती आहे. आणि तो त्यांच्या बरोबर राहील. आणि तो त्यांचा देवहोईल.
- 4 तो त्यांच्या डोळ्यांतील अश्रु पसून टाकील. आणि येथून पुढे मरण असणार नाही. शोक करणे, रडणे आणि अथवा दुःखसहणू करणे राहणार नाही. कारण सर्व जुन्या गोष्टी नाहीशा झालेल्या आहेत.
- 6 नंतर तो मला म्हणाला, पूर्ण झाले आहे! मी अल्फा व ओमेगा, आरंभ व शेवट आहे. जो कोणी तहानेला आहे, त्यालामी जीवनी पाण्याच्या झऱ्यातील पाणी फुकट देईन.
- 7 जो विजय मिळवितो, त्याला या सर्व गोष्टी मिळतील, मी त्याचा देवहोईन, व तो माझा पुत्र होईल.

विज्ञान आणि आरोग्य

1. 246: 27 (जीवन)-31

जीवन शाश्वत आहे. आपण हे जाणून घेतले पाहिजे आणि त्याचे प्रत्यक्षात दर्शन घडवण्यास सुरुवात केली पाहिजे. जीवन आणि चांगुलपणा हे अमर आहेत. तेव्हा, वृद्धत्व आणि क्षय यांसारख्या गोष्टींच्या दृष्टिकोनाऐवजी, आपण आपल्या अस्तित्वाकडे सौंदर्य, ताजेपणा आणि सातत्य यांच्या दृष्टीने पाहावे.

2. 259: 6 (मध्ये)-14

दैवी विज्ञानामध्ये, मानव हे ईश्वराचे खरे प्रतिबिंब आहे. ख्रिस्त येशूमध्ये दैवी स्वरूप सर्वोत्तमरीत्या व्यक्त झाले; त्यांनी मर्त्य मानवांसमोर ईश्वराचे अधिक सत्य प्रतिबिंब मांडले आणि त्यांचे जीवन त्यांच्या त्या अपुऱ्या व मर्यादित विचारांच्या चौकटीच्या पलीकडे उंचावले — ज्या विचारांनी मानवाला पतित, रोगी, पापी आणि मरणशील असे दर्शवले होते. वैज्ञानिक अस्तित्व आणि दैवी आरोग्यलाभ यांविषयीच्या ख्रिस्त-सदृश आकलनामध्ये, विचार आणि प्रत्यक्ष सिद्धता यांचा आधार म्हणून एक परिपूर्ण तत्त्व आणि संकल्पना — म्हणजेच परिपूर्ण ईश्वर आणि परिपूर्ण मानव — यांचा समावेश होतो.

3. 550: 5-14

ईश्वर हेच ते 'जीवन' किंवा 'चैतन्य' आहे, जे प्राणी आणि मानव यांच्या व्यक्तिमत्त्वाला व अस्मितेला आकार देते आणि त्यांचे जतन करते. ईश्वर कधीही मर्यादित होऊ शकत नाही किंवा भौतिक सीमांमध्ये बंदिस्त होऊ शकत नाही. चैतन्य हे कधीही जडद्रव्य बनू शकत नाही, तसेच चैतन्याचा विकास त्याच्या अगदी विरुद्ध असलेल्या गोष्टीद्वारे होऊ शकत नाही. ज्याला चुकीच्या पद्धतीने 'भौतिक जीवन' म्हटले जाते—आणि जे सुरू होते तसेच शेवटी एका अनामिक शून्यतेत विलीन होते—त्याचा शोध घेण्यात काय अर्थ आहे? अस्तित्वाचे खरे स्वरूप आणि त्याची शाश्वत पूर्णता जशी भविष्यात दिसून येईल, तशीच ती आताही दिसून आली पाहिजे.

4. 91: 5-8

माणूस देवापासून वेगळा आहे ही समजूत आपण झटकून टाकूया आणि केवळ 'जीवन' व 'प्रेम' या दैवी तत्त्वांचे पालन करूया. खऱ्या आध्यात्मिक प्रगतीची हीच एक महत्त्वाची सुरुवात आहे.

5. 290: 3-10, 16-27

मृत्यू म्हटल्या जाणाऱ्या घटनेने मानवाला गाठण्यापूर्वीच जर त्याच्या अस्तित्वाचे तत्त्व, नियम आणि प्रत्यक्ष अनुभव यांचा यत्किंचितही बोध झाला नाही, तर केवळ त्या एका अनुभवामुळे तो अस्तित्वाच्या पातळीवर आध्यात्मिकदृष्ट्या वरच्या पायरीवर पोहोचणार नाही; उलट, त्या स्थित्यंतरापूर्वी जसा तो भौतिक दृष्टिकोनाचा होता, तसाच तो राहील. तो अजूनही जीवनाकडे आध्यात्मिक दृष्टीने न पाहता भौतिक दृष्टीने पाहत सुख शोधत राहील आणि स्वार्थी व निकृष्ट हेतूंनी प्रेरित असेल.

जर मृत्यू या बदलामुळे पाप, आजार आणि मृत्यू यांवरील विश्वास नष्ट झाला असता, तर देहविसर्जनाच्या क्षणीच सुख प्राप्त झाले असते आणि ते कायमस्वरूपी टिकले असते; परंतु तसे घडत नाही. परिपूर्णतेद्वारेच परिपूर्णता प्राप्त होते. जे अधर्मी आहेत ते अधर्मीच राहतील, जोपर्यंत 'दैवी विज्ञाना'द्वारे 'ख्रिस्त-सत्य' सर्व अज्ञान आणि पाप दूर करत नाही.

मृत्यूच्या क्षणी आपल्यावर ज्या पापांचे आणि भ्रमांचे वर्चस्व असते, ते त्या क्षणीच संपत नाहीत, तर त्या भ्रमांचा किंवा चुकांचा अंत होईपर्यंत ते टिकून राहतात. पूर्णपणे आध्यात्मिक होण्यासाठी मानवाला निष्पाप असणे आवश्यक असते आणि परिपूर्णता प्राप्त झाल्यावरच तो तसा बनतो.

6. 291: 12-25 (से 1st .)

सार्वत्रिक तारण हे प्रगती आणि परीक्षेकाल यांवर अवलंबून असते आणि त्यांशिवाय ते साध्य होऊ शकत नाही. स्वर्ग हे काही विशिष्ट भौगोलिक ठिकाण नसून ती मनाची एक दैवी अवस्था आहे; या अवस्थेत मनाची सर्व रूपे सुसंवादी आणि अमर असतात, कारण तिथे पाप नसते आणि माणसाकडे स्वतःची अशी कोणतीही नीतिमत्ता नसते, तर त्याऐवजी त्याच्याकडे 'प्रभूचे मन' असते, जसे की धर्मग्रंथात म्हटले आहे.

"झाड ज्या ठिकाणी पडते, तिथेच ते पडून राहते." असे आपण 'उपदेशक' या ग्रंथात वाचतो. या वचनाचे रूपांतर एका लोकप्रिय म्हणीत झाले आहे: "झाड जसे पडते, तसेच ते पडून राहते." माणूस जसा झोपी जातो, तसाच तो जागा होतो. मृत्यूच्या वेळी माणूस ज्या स्थितीत असतो, तसाच तो मृत्यूनंतरही राहतो; जोपर्यंत परीक्षेकाल आणि आत्मिक विकास आवश्यक तो बदल घडवून आणत नाहीत, तोपर्यंत ही स्थिती कायम राहते.

7. 426: 16-32

जेव्हा हे समजेल की रोग जीवनाचा नाश करू शकत नाहीत आणि मृत्यूमुळे मर्त्य मानवाची पाप किंवा आजारापासून सुटका होत नाही, तेव्हा या ज्ञानामुळे जीवनात एक नवीन चैतन्य निर्माण होईल. यामुळे मरण्याची इच्छा किंवा कबरीची भीती यांवर विजय मिळवता येईल आणि परिणामी, मर्त्य अस्तित्वाला ग्रासणारी ती मोठी भीती नष्ट होईल.

मृत्यूवरील विश्वास आणि त्याच्या दंशाची भीती पूर्णपणे सोडून दिल्यास आरोग्य आणि नैतिकतेचा दर्जा सध्याच्या पातळीपेक्षा कितीतरी पटीने उंचावेल; तसेच, देव आणि अनंत जीवनावरील अढळ श्रद्धेसह ख्रिश्चन धर्माचा ध्वज उंच धरण्यास आपण समर्थ होऊ. पापामुळे मृत्यू आला आणि पाप नाहीसे होताच मृत्यूही नाहीसा होईल. मानव अमर आहे आणि शरीर मरू शकत नाही, कारण 'जडद्रव्य' किंवा भौतिक घटकांकडे अर्पण करण्यासारखे कोणतेही 'जीवन' नसते. जडद्रव्य, मृत्यू, रोग, आजार आणि पाप यांसारख्या मानवी संकल्पनांचाच केवळ नाश होऊ शकतो.

8. 427: 5-25, 29-14

मानवाचे वैयक्तिक अस्तित्व ज्याप्रमाणे आत्म्याप्रमाणेच कधीही नष्ट होत नाही किंवा अचेतनतेत विलीन होत नाही, कारण ते दोन्ही अमर आहेत; त्याचप्रमाणे मानवाचे अस्तित्वही अविनाशी आहे. जर मानव आता मृत्यूवर विश्वास ठेवत असेल, तर मृत्यूमध्ये कोणतेही वास्तव नाही हे समजल्यावर त्याने तो विश्वास सोडून दिला पाहिजे, कारण अस्तित्वाचे सत्य हे मृत्यूरहित आहे. 'अस्तित्व हे जड द्रव्यावर अवलंबून असते' या समजुतीवर विज्ञानाद्वारे मात करणे आवश्यक आहे; तरच जीवनाचे आकलन होऊ शकेल आणि सुसंवाद साधता येईल.

मृत्यू ही केवळ 'अस्तित्व हे भौतिक असू शकते' या स्वप्नाचीच एक अवस्था आहे. अस्तित्वाच्या सुसंवादात कोणतीही गोष्ट अडथळा आणू शकत नाही किंवा 'विज्ञाना'च्या दृष्टीने मानवाचे अस्तित्व संपवू शकत नाही. हाड मोडण्यापूर्वी किंवा शरीराचा शिरच्छेद होण्यापूर्वी मानव जसा असतो, तसाच तो त्यानंतरही असतो. जर मानवाला मृत्यूवर कधीच मात करायची नसेल, तर धर्मग्रंथ असे का म्हणतात की, "नाहीसा केला जाणारा शेवटचा शत्रू म्हणजे मृत्यू"? ईश्वरी वचनाचा आशय हेच दर्शवतो की, ज्या प्रमाणात आपण पापावर विजय मिळवू, त्याच प्रमाणात आपल्याला मृत्यूवरही विजय मिळेल. खरी अडचण ही 'ईश्वर म्हणजे काय' याबद्दलच्या अज्ञानात आहे. ईश्वर, जीवन, सत्य आणि प्रेम मानवाला अमर बनवतात. सर्वांचे नियंत्रण करणाऱ्या 'अमर मनाला' आध्यात्मिक क्षेत्राप्रमाणेच तथाकथित भौतिक क्षेत्रातही सर्वोच्च मानले पाहिजे.

मृत्यूच्या स्वप्नावर 'मना'द्वारे इथे किंवा परलोकात मात केलीच पाहिजे. विचार स्वतःच्याच "मी मृत आहे" या भौतिक घोषणेतून जागा होईल आणि सत्याचा हा प्रभावी संदेश (तुतारीचा आवाज) स्वीकारेल: "मृत्यू नाही, निष्क्रियता नाही, रोगट क्रिया नाही, अति-क्रिया नाही किंवा प्रतिक्रियाही नाही."

जीवन वास्तव आहे आणि मृत्यू हा केवळ भ्रम आहे. येशूच्या मार्गाने आत्म्याच्या सत्याचा प्रत्यय घेणे, भौतिक संवेदनांच्या अंधाऱ्या दृष्टिकोनांचे रूपांतर सुसंवाद आणि अमरत्वात करते. या अत्यंत महत्त्वाच्या क्षणी मानवाचा विशेषाधिकार म्हणजे आपल्या गुरूंचे शब्द सिद्ध करणे: "जर एखाद्या माणसाने माझे वचन पाळले, तर तो कधीही मृत्यू पाहणार नाही." अस्तित्वाची आध्यात्मिक सत्ये प्रकट व्हावीत यासाठी विचारांना चुकीच्या समजुतीपासून आणि भौतिक पुराव्यांपासून मुक्त करणे — हीच ती मोठी सिद्धी आहे, जिच्याद्वारे आपण असत्याचा नायनाट करू आणि सत्याला स्थान देऊ. अशा प्रकारे आपण सत्यामध्ये ते मंदिर किंवा शरीर प्रस्थापित करू शकतो, "ज्याचा रचनाकार आणि निर्माता ईश्वर आहे."

दैनिक कर्तव्ये

मेरी बेकर एडी यांनी

रोजची प्रार्थना

दररोज प्रार्थना करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल: "तुझे राज्य ये;" माझ्यामध्ये दैवी सत्य, जीवन आणि प्रीती यांचे राज्य स्थापित व्हावे आणि माझ्यापासून सर्व पापांवर राज्य करू द्या; आणि तुझे शब्द सर्व मानवजातीचे स्नेह समृद्ध करू आणि त्यांच्यावर राज्य करू दे!

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 4

हेतू व कृतींचा नियम

द मदर चर्चच्या सदस्यांच्या हेतू किंवा कृतीबद्दल वैरभाव किंवा केवळ वैयक्तिक आसक्तीच उत्तेजन देऊ नये. विज्ञानात दैवी प्रेम एकट्याने माणसावर राज्य करते; आणि एक ख्रिश्चन वैज्ञानिक प्रेमात गोड सुविधांना प्रतिबिंबित करते, पापाची निंदा करते, खरा बंधुता, दानशूरपणा आणि क्षमा यामध्ये. या चर्चमधील सदस्यांनी दररोज सर्व प्रकारच्या वाईटापासून वाचलेले, भविष्य सांगण्यापासून, न्यायनिवाड्यापासून, निंदा करण्यापासून, समुपदेशनातून, प्रभाव पाडण्यापासून किंवा चुकीच्या मार्गाने प्रभावित होण्यापासून वाचण्यासाठी प्रार्थना करावी.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, पंथ. 1

कर्तव्याची सतर्कता

आक्रमक मानसिक सूचनेविरुद्ध दररोज स्वतः चा बचाव करणे, आणि देव, त्याचा नेता आणि मानवजातीबद्दल त्याच्या जबाबदाऱ्या विसरणे किंवा दुर्लक्ष करणे हे या चर्चमधील प्रत्येक सदस्याचे कर्तव्य असेल. त्याने केलेल्या कृत्यांबरोबरच त्याचा न्याय होईल.

चर्च मॅन्युअल, अनुच्छेद आठवा, विभाग. 6